

DŮM KULTURY ROH ZÁVODŮ VÍTĚZNÉHO ÚNORA
HRADEC KRÁLOVÉ

uvádí tragikomedii italského autora
EDUARDO DE FILIPPO

NEAPOL, MĚSTO MILIÓŇŮ

v provedení členů Divadelního souboru DK ROH ZVŮ
Hradec Králové

Režie: Vladimír KETTNER, člen DVŮ Hradec Králové

PREMIÉRA SE BUDE KONAT 6. BŘEZNA 1978 OD 19.30 HOD.

Dům kultury ROH ZVŮ Hradec Králové

Vstupné 12 Kčs

Předprodej vstupenek v DK ROH ZVŮ Hradec Král. (Koruna, tel. 30129)

EDUARDO DE FILIPPO

---

je italský dramatik, herec a režisér. Narodil se 24. května 1900. Společně se svou starší sestrou Titinou a mladším bratrem Pepinem se stali herci nářečního divadla v neapolském dialektu. V roce 1931 si založili vlastní společnost, s níž procestovali celou Itálii. Pepino se v roce 1945 osamostatnil a založil si svoji společnost, pro níž píše a zároveň hraje svoje postavy, podobně jako Eduardo.

Tvorba Eduarda de Filippa je spjata s neapolským nářečním divadlem, které je věrno tradici slavného italského lidového divadla — komedie dell'arte. Autor sám o tom řekl: „Jsem přesvědčen, že čím víc se přibližíme ke svým kořenům, jazyku, zvykům a obyčejům, tím spíš se můžeme stát světovými.“

Jako autor debutoval Eduardo de Filipo v roce 1926 úpravou španělské komedie „Udělal jsem malér? Napravím to“. V době fašistického režimu je v ústranní a nemůže se projevit. Jeho rozsáhlá dramatická tvorba začala sklízet úspěchy po roce 1945.

Eduardo de Filippa píše komedie, jak se říká, na tělo hercům své společnosti a samozřejmě také sobě — je vynikajícím představitelem velkých postav svých her, například Gennara z „Neapole, města milionů“. Některé jeho hry byly s velkým úspěchem zfilmovány — „Rozvod po italsku“ s Lorenou a Mastroiannim podle hry „Filumena Marturano“. *Napoli milionaria* — jak se jmenuje v originálu naše dnešní hra — je barvitý a pravdivý obraz života obyčejných lidí v Neapoli za druhé světové války, tedy námět spíš vážný než veseloherní, zamyšlení nad vlivem války na lidské charaktery a osudy. Ale nebyl by to Eduardo de Filippa se svým zdravým smyslem pro humor a lásku k prostému člověku, aby příběh Amalie, Gennara, jejich rodiny i těch ostatních nevyprávěl tak, že se smějeme a pláčeme zároveň, což je jedno z největších tajemství skutečného umění. A společně s autorem věříme všem jeho postavám, že to dobré jádro v nich zvítězí, že budou lidmi, schopnými si navzájem pomoci. A v tom je krásné lidské poslání živého díla Eduarda de Filippa.

OSOBY A OBSAZENÍ:

Genaro Jovine	Jiří Paukert
Amalie, jeho žena	Miloslava Paukertová
Maria Rosaria, dcera	Martina Plentová
	Jitka Findejsová
Amedeo, syn	Pavel Kikinčuk
Errico Sedmikráska	Rudolf Faltejsek
Účetní Riccardo	Ladislav Věchet
Adelaida	Hana Opálková
Assunta	Marta Caldrová
Peppenella	Růžena Poláková
Peppe Hever	Miloslav Černý
Federico	Václav Vaňous
Ciappa, strážmistr	Jan Blažek
	Ladislav Suchánek
Policista	František Fajčík
Polopáter	Jaroslav Souček
Falešná jeptiška	Petr Brodský
Lékař	Ladislav Suchánek
Margherita	Marie Vaňousová
Teresa	Olga Hromádková
	Ilona Burianová
Podomní obchodník	Roman Opálka
Vinař	Josef Falt
Host	Ladislav Frydrych

Vyjdete-li v Neapoli na náměstí, zaplavené sluncem, může se vám stát, že uprostřed shluku lidí zaslechnete křičet hrubý mužský hlas: „Zničím ho, rozkrájím tady tím nožem, až z něj poteče...“ Je překřičen zoufalým ženským nářkem: „Bože na nebesích, smiluj se nade mnou nešťastnou a nedopusť, aby ho ten surovec probodl...“ a dítě do toho ječí: „Tatínku prosím tě nepíchej! Maminko zlatá, zachraň! Lidičky prosím vás... tati, neřež, nepíchej, nekrájej!“

Ne, tady nemá dojít k vraždě. To jen rodina nadaná přirozeným temperamentem jižních Italů, stojí nad hromadou krásných melounů a hraje kupujícím dramatický skeč, kterým je má přinutit, aby si koupili meloun celý, protože je škoda jej krájet.

SLOVO O SOUBORU

Soubor navázal na bohatou divadelní tradici a od roku 1950 pracují hradečtí ochotníci nepřetržitě až po dnešní dobu. Měnilo se ovšem složení souboru, střídali se vedoucí a režiséři. Souboru po odborné stránce pomáhali a i nadále pomáhají herci profesionálního divadla a jeho umělecký růst podporovala i účast na různých divadelních soutěžích a přehlídkách. V roce 1977 se vedení souboru ujal člen DVÚ Hradec Králové — Vlad. Kettner, se kterým nastudovali hru V. Katajeva „Den odpočinku aneb Ztřeštěná neděle“. S touto hrou uskutečnili celkem 20 představení a to v mnoha městech naší vlasti. Dále se zúčastnili okresních, krajských, ale i celostátních soutěží a přehlídek. Za zmínku stojí 1. místo na XXI. Divadelním máji v Krnově, 1. místo na X. Týništském divadelním podzimu atd. Velmi dobře reprezentoval Divadelní soubor Východočeský kraj na V. národní přehlídce ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách, kde získal cenu KV SČSP, cenu za herecký výkon a režisér Čestné uznání za profesionální pomoc amatérskému divadlu.

Pro členy souboru je tato práce zájmovou činností, která je stojí mnoho volného času. Odměnou však je spokojený úsměv, ale i zamyšlení diváků.

Divadelní soubor zaujímá významné místo mezi soubory ZUČ Domu kultury ROH ZVÚ Hradec Králové a dobře reprezentuje Závody Vítězného února.